CE SE CERE PESTE TOT

VOLLEY-BASKET

Prezentăm pe

„V. S. C." gruparea cu cea mai rapidă ascensiune din concernul basket-ballului bucurestean

Inceputurile pline de greutăti ale echipei ale cărei prime fonduri nu întreceau sumele necesare cumpărării echipamentelor.

Și în fine, consacrarea definitivă.

In ultimul timp, gruparea V. S. C. a marcat în concernul basket-ballului bucureștean o ascensiune vertiginoasă.

Inființată încă din anul 1933, epoca în care volleyul și basketul erau abea introduse, gruparea de care ne ocupăm în reportajul de față, a început modest, a progresat apoi din ce în ce mai mult, iar în anul acesta s'a situat definitiv în fruntea celor mai bune echipe din București.

Fără fonduri, mai mari decât acelea necesare cumpărării echipamentelor, gruparea din cartierul «Traian», a răzbit cu succes multe perioade critice și grație sacrificiilor personale ale entuziaștilor ei membrii, a evadat din ghiarele anonimatului, unde se sbătea nemeritat, și a devenit una dintre cele mai populare echipe de la noi.

Echipa V. S. C.-ului, care a câștigat cupa «Petre Angelescu». Se văd dela stânga spre dreapta: Bunescu, Neață Ionescu, Florin Bratu, Puiu Popescu, Sultănescu, iar jos Mircea Poenaru Bodea alături de apreciatul arbitru Arano Udenio

1933 ANUL INFIINTARII

La data de 5 Septembrie 1933, un grup de tineri, amatori de volley și basket, au pus bazele unui club.

Fără veleități, fără a avea ceva de revendicat, ci numai pentru a ocaziona membrilor săi, practicarea sporturilor pe care le-au îndrăgit.

Inițiatorii erau Gigi Hariton, frații Prunescu, frații Abramovici, D. Marinescu, S. Mincu, Șuli Leizer, Mihalovici, M. Georgescu, Elias, Corgnelli și Mircea Poenaru Bordea.

Inceputurile's întotdeauna și în orice domeniu grele.

Acelaș lucru s'a întâmplat deci și aci.

Bazele clubului fiind puse, erau deci necesare echipamente.

Și până la satisfacerea acestui deziderat, câte sacrificii n'au trebuit să facă, membrii comitetului, în întregime elevi.

Câte taxe școlare și cărți suplimentare, au fost nevoiți să suporte bieții părinți ai membrilor comitetului.

PRIMUL MATCH, PRIMUL SUCCES

Debutul, a constituit și primul succes.

Au învins întâiu, cu o echipă fără experiență, dar plină de avânt, rutinata echipă a «IMCA»-ei, apoi rând pe rând pe «Apărătorii Patriei», «Aurora», «Avântul Sportiv» și «Juventus» necedând decât «Viforului Dacia» și Sportului Studențesc», echipe care pe vremea aceia dețineau hegemonia volleyului bucureștean.

Debutul de basket însă, n'a fost deloc promițător.

Jucând cu echipa campionilor regionali, «V S C.»-ul pierde la concludentul scor de 46-0.

Eșecul nu-i descurajează, ci dimpotriv. constitue un imbold determinant asupra viitoarei lor activități.

Astfel, după numai o săptămână, cedează la mică diferență Sportului Studențesc.

Juca, pe atunci echipa:

Prunescu (I, II, III, IV), Abramovici I și II, Georgescu, Hariton, Stănescu, Marinescu și Ioanid.

n anul 1934 V. S. C.-ul câștigă campionatul categoriei a II-a

Un an mai târziu, adică în primăvara anului 1934 V. S. C.-ul se înscrie în categoria II-a atât la volley cât și la basket cu câte două echipe, cea de a doua jucând sub denumirea de «Traian». V. S. C-ul câștigă campionatul seriei sale în dauna Avântului Sportiv, C. F. R.-ului, O. C. B-ului, Aurorei și Viforului Dacia. Acciaș performanță o reușește și Traian în seria sa. Jucându-se finala între aceste două echipe ale aceluiaș club prima bate pe Traian cu 15-5, 15-5 și câștigă astfel campionatul categoriei a II-a.

La basket a reușit să câștige campionatul învingând pe Sportul Studențesc cu 16-13. Acest rezultat este cu atât mai bun cu cât Sportul Studențesc, fosta campioană a categoriei II-a, beneficiând de o scăpare a regulamentului, întrebuința în matchurile sale jucătorii de categoria I. Secunda echipă a V. S. C.-ului, Traian, se clasează în campionatul de basket în locul al patrulea. In decursul aceluiaș an V. S. C-ul nu lipsește de la nici o manifestație sportivă și reușește să-și adjudece următoarele trofee, cupe și plachete:

1. Cupa «Echiparea», volley-ball, 10 Aprilie 1934.
2. Placheta «O. C. B.», volley-ball, 5 Mai 1934.
3. Placheta «O. C. B.», basket-ball, 21 Mai 1934.
4. Cupa Puiu Elias, volley-ball, 9 Septembrie 1934.
5. Cupa Clairette, basket-ball, 9 Septembrie 1934.
6. Cupa Dr. Heintz Hein, volley-ball, 25 Noembrie 1934.

De remarcat că două dintre aceste cupe, adică cupa de volley «Puiu Elias» și cupa de basket «Clairette» au fost donate de doi membri ai clubului V. S. C., Domnul Puiu Elias și domnișoara Clairette Mihalovici.

ALTE NURMEROASE TROFEE CUCERITE IN ANUL 1935

Activitatea din anul 1935 începe odată cu înscrierea echipei în cupa «Nicolae Dutescu» de categoria I. In noua categorie reușește o performanță neașteptată fiind cât p'aci să câștige cupa. Până la urmă s'a clasat în locul al doilea cu un total de 11 puncte, câștigătorul cupei, C. F. R. având 12 puncte. Participând și în cupa «Paraschiv Ștefănescu», de categoria a II-a, din care făcea parte V. S. C.-ul, o câștigă cu ușurință, realizând cel mai frumos scor de până acum, adică acel de 78 — 0 în dauna «Avântului Sportiv».

PRIMUL MATCH DE PITICI

V. S. C.-ul luând o mare desvoltare a înființat și o echipă de pitici la basket, care a disputat primul ei match cu Viforul Dacia. Partida s'a disputat pe terenul «Velodrom» în Septembrie 1935 și a revenit piticilor V. S. C.-ului. Din echipă au făcut parte următorii jucători: Prunescu IV, Prunescu II, Dumitrescu, Stancu, Petrovici, Schoss, Tecuceanu. Matchul a fost condus de domnul Theodor Popovici.

Tot în anul 1935 au fost câștigate:

1. Placheta «Tempo». volley-ball, 28 Mai 1935.
2. Cupa «Eugen Hain», volley-ball, 14 Septembrie 1939.

Anul 1936. V.S.C.-ul își mărește cadrele

TREI ECHIPE DE VOLLEY ȘI TREI ECHIPE DE BASKET-BALL

Anul 1936 a găsit V. S. C-ul în complectă dezvoltare. Clubul înscrie trei echipe de volley-ball și tot atâtea de basket-ball.

O frumoasă performanță reușește echipa a treia, care era formată numai din actuale vedete, câștigând campionatul.

Din această echipă făceau parte următorii jucători: Sultănescu (actualmente V.S.C.), Ștefănescu, Zamfirescu, Iliescu, Spakow (trecuți la Energia), David și Papinian (ambii la Radu Vodă). Tot în anul acesta V. S. C-ul câștigă:

Placheta Legrain, volley-ball, 29 Septembrie 1936.

Anii 1937-1938, perioadă critică pentru V. S. C.

Anii 1937-1938 au fost cei mai grei pe care i-a cunoscut V. S. C-ul. Majoritatea jucătorilor cer deslegarea și o primesc fără cea mai mică dificultate.

Astfel părăsesc clubul următorii jucători:

Abramovici, Aronzohn, Georgescu (Aurora), Tecuceanu, Leizer, Revici (Macaby), Ghighi Hariton (C. F. R.), Ilie Hariton (Sportul Studențesc), Papinian, David. Gh. Vasile (Radu Vodă), Iliescu, Blau, Spakov, Zamfirescu (Energia). In urma cererii grupării C.F.R. se împrumută de către V. S. C. pe timp de un an următorii jucători:

Prunescu Mihail, Marinescu și Dumitru.

Tot acum însă vin la V. S. C.: Brătianu, Crihan și Puiu Popescu (fost Sportul Studențesc).

Și însfârșit, apogeul V. S. C.-ului

Inceputul activității V. S. C-ului este marcat cu matchul internațional cu «Facultatea de Drept Cairo» disputat la 2 Februarie 1939 care aduce un rezultat de egalitate 26-26.

După cum se vede activitatea acestui an a început cu un rezultat bun pentru V. S. C. și s'a terminat tot astfel. Aceasta n'ar fi mare lucru dacă V. S. C-ul nu ar fi câștigat și alte numeroase cupe în timpul anului. Putem spune cu drept cuvânt că în anul 1939 V. S. C-ul a atins apogeul său. Nu este lucru ușor ca într'un singur an să câștigi, campionatul de toamnă, campionatul de iarnă, cupa «Petre Angelescu» și cupa «Frații Grozăvescu». Intr'un cuvânt V. S. C-ul a câștigat toate campionatele și cupele disputate la categoria onoare. Cele mai grele matchuri au fost cele din cupa handicap Petre Angelescu. V. S. C-ul a avut în această cupă un handicap mare pe care cu greu l-a putut remonta. Pentru ca să poată câștiga cupa «Petre Angelescu» V. S. C-ul a trebuit să lupte cu echipe de talia Sportului Studențesc pe care le-a bătut la scor: 49-33 Finala a jucat-o în compania E. F. E-i o echipă plină de talent care a pus la grea încercare pe V. S. C-iști. Până în cele din urmă cu tot handicapul de patru puncte pe care la avut de refăcut V. S. C-iștii au reușit să învingă pe «Armeni». Fiind o finală dublă prima dată scorul a fost 26-26 iar a doua oară 33-24 pentru V. S. C. In urma acestor matchuri și din cauza comportărilor excepționale ale V. S. C.-iștilor au fost selecționați în vederea matchului cu G. V. F. Milano următorii jucători: Mihail Prunescu, Sultănescu, Mircea Poenaru, Bordea și Puiu Popescu. Pentru merite sportive au fost citați pe ordine de zi și frații Gheorghe și Mihail Prunescu.

Administrația V. S. C.-ului

V. S. C-ul a fost unul dintre cele mai sărace cluburi. De la început fiind un club de elevi nu se putea întreține decât din cotizațiile membrilor și donațiile unor susținători ai V. S. C.-ului. Primul care a ajutat atât materaliceste cât și moraliceste acest club a fost Jean Lucescu, primul președinte al grupării. Deasemeni au mai dat ajutor în timpurile cele mai grele clubului, din care cauză au fost numiți membri de onoare următorii: doctor Negrea, frații Gheorghe, Constantin, Mihail și Mircea Poenaru Bordea. Domnul doctor Negrea făcând mari sacrificii, a pus la dispoziția grupării terenul propriu din Hala Traian unde s'au putut antrena cei care au ajuns astăzi selecționați în echipa națională. Pentru aceste servicii aduse clubului au fost proclamați ca: președinte de onoare domnul Jean Lucescu, iar ca președinte activ d-l Al. Paximade.

Inființându-se și o secție de handball a fost numit președinte domnul doctor Al. Popescu Herasca. Ca propagandă pentru volley și basket V. S. C-ul făcând mare sacrificii a întreprins câteva turnee prin tre care și unul la Ploești unde a reușit cele mai frumoase performanțe.

V. S. C.-UL INFIINȚEAZA O NOUA SECȚIE: HAND-BALL-UL

Datorită dezvoltări Hand-Ballului în țara noastră V. S. C-ul se decide să înființeze și o secție de Handball.

Inimoșii «V. S. C.»-iști pun în anul 1935 bazele unei grupări de hand-ball care avea să ajungă în cel mai scurt timp una dintre cele mai redutabile echipe. Chiar în primul an de activitate adică în campionatul din 1935, V. S. C-ul joacă cu C. F. R-ul, Viforul Dacia și Jurentus. Inregistrând și aici rezultate excepționale se clasează în finală cu C. F. R-ul de care este învins la mare luptă cu scorul de 3-1. In anul 1939 face o deplasare la Brăila împreună cu C. F. R. și învinge cu ușurință Industria Sârmei cu scorul de 13-3.

V. S. C-UL UN CLUB POLI-SPORTIV

CELELALTE SECȚII

Pe lângă secțiile de volley, basket și hand-ball V. S. C-ul are și o secție de ping pong condusă de excelentul jucător Mircea Poenaru Bordea, câștigătorul campionatului gazetarilor pe anul 1939. Secția de atletism a V. S. C.-ului este pusă sub directa conducere a domnului profesor Gh. Prunescu.

NICHY DRAGOMIRESCU

Am vorbit cu Moș-Crăciun!

Că'n toți anii, moșul s'a gândit și la volley și basket-ballișți, pe care i-a „gratificat" cu numeroase daruri

Cineva mi-a turburat în noaptea aceasta somnul.

— «Un călător întârziat», bănuiam eu la început.

Dar ce surpriză!

Era într'adevăr un călător, deosebit însă de toți ceilalți.

Gârbovit, cu părul nins de-a lungul anilor zăpadă, într'o mantie de catifea de un roșu apris, și abea trăgând după el, povara unei încărcate tolbe, Moș Crăciun, m'a trezit tocmai în momentul în care-l visam și m'a rugat pe mine în calitate de specialist, să-i comunic dacă sunt de acord cu darurile pe care, mărinimos, le va împărți în acest an volley și basket-balliștilor. Am acceptat pe loc și m'af arătat dispus să-l ascult. Moș Crăciun, se instalează comod într'un fotoliu, pune tolba pe care — dece n'aș mărturisi? — o priveam cu jind, într'un colț și trăgând calm dintr'o legendară pipă, începe să deapăne firul.

— «Anul acesta, mă pune Moșul dela început în gardă — din cauza crizei n'am mai fost atât de darnic ca în alți ani.

Am citit însă regulat «Gazeta Sporturilor», la care, după cum știți, sunt și abonat, și pus astfel în curent cu toată mișcarea de volley și basket dela dv, am selecționat în limita modestelor mele posibilități, daruri, pe care, după ce voiu obține și asentimentul dv., le voiu împărți celor care merită.

I-am adus președintelui dv., d. Petre Angelescu, un registru de proporții uriașe, în care să treacă beneficiile și pierderile pe care le înregistrează la conducerea federației.

Am fost însă precaut și sunt mul țumit că am reușit să fac o mică economie: registrul nu cuprinde decât o singură rubrică: pierderi. *Cealaltă rubrică,* beneficii, *i-o voiu dărui secretarului administrativ al F.R.B.V. d. Vasile Grozea, deoarece îi este absolut necesară, mai ales în zilele când este casier la sala «Inainte».*

Să nu credeți însă că nu m'am gândit și la membrii Biuroului Federal.

D-lui dr. Paul Pârvulescu i-a adus moșul, un volum întitulat:

«Cum se face și se câștigă o contestație?

Mircea Poenaru Bordea, unul dintre cei mai de valoare basketballiști bucureșteni

Dar pentru că tot veni vorba despre cărți, țiu să te informez că-mi mi-am procurat patru volume din «Răzvrătiții», pentru grupările: «V. S. C.», «Sportul Studențesc», «Bonaparte» și «Radu Vodă» și pentru o domnișoară care a insultat pe teren, o carte care desigur că nu figurează în biblioteca ei: «Codul manierelor elegante».

Buletinului F. R. B. V. i-am adus un volum de poezii nepublicate încă, deoarece am fost informat din sursă sigură, că odată cu numărul viitor, se va produce și o schimbare pe frontispiciul revistei: «Buletiul F. R. B. V. în versuri».

Am avut o grijă deosebită pentru jucătoarele și jucătorii selecționabili. I-am adus Rodichii Riegler o păpușe fermecată».

Dându-și seama de nedumerirea mea, moșul complectează fără a mai sta mult pe gânduri:

— «Fermecată în sensul că de câte ori o întrebi cum o cheamă îți răspunde:

— «Dar mi se pare că tot nu ești lămurit, adaugă Moș Crăciun.

Iată, și sculându-se din fotoliu, se îndreptă spre traistă și scotând o păpușe uriașe, mi-o înfățișă și mă învită s'o întreb cum o cheamă.

Mecanic, fără a mai sta deloc la chibzuială, m'am conformat.

Păpușa era însă «băiat» și — stupoare — răspunde:

— «Sim».

Am repetat întrebarea și abea atunci mi-am dat seama că nu-i un vis, ci că puterile magice ale Moș-Crăciunului, nu cunosc într'adevăr mărgini. Pentru a nu distribui daruri uniforme, i-am adus d-rei Adriana Georgescu, un... «PUI — U», iar d-lui Puiu Popescu, o romanță din tinerețea mea, de care însă mi-a adus întotdeauna cu plăcere aminte: «Adriana, Adriana»!

Mult mi-a dat de gândit însă Mircea Poenaru-Bordea.

In cele din urmă m'am fixat definitiv tsupra unui loc în echipa națională».

Procedând astfel n'am riscat mai nimic, deoarece cu drumurile ăștia înzăpezite, tare se teme moșul că echipa aia, cum îi spune, Guf din Milano, n'o să mai vie!

D-ra Nana Vetra n'a avut o purtare care să mă mulțumească în acest an.

Deaceia, i-am adus o «Cozină», care să-i concureze și — cine știe dacă nu se îndreaptă — s'o puie în umbră.

Auleu, dar bine că mi-adusei aminte.

Mult am mai avut de furcă cu fiii mei pentru o d-ră, Tuly Marinescu.

Niciunul nu înceta cu epitetele și am fost aproape forțat să-i aduc nenumărate daruri.

Iată un mic bilanț: un carnet de «flirturi», un rouge de buze, etc. etc. și câteva perechi de genunchiere.

Unei pasionate a ciclcismului, d-rei Solange d'Herbes, *i-am adus istoricul unui «Tour de France».*

D-lui Nae Furlungeanu, un grad de sublocotenent, iar Zeței... felicitări pentru comportare.

Să-l ascultați pe moș Crăciun, este într'adevăr o mare plăcere.

Când mi-am dat abea bine seama de aceasta, moșul tace, subit, își proptește capul, obosit, pe mâini, și — pe furiș — îmi suspectează privirile.

— «Ei moșule, mai departe...

— «Nimic mai departe taică, îi-am spus la început că-i criză, și apoi nici sacul meu nu-i fără fund...

N'am făcut nici o obiecție categorisirii lui moș Crăciun, lucru cu care l-am pus în curent, și apoi, mulțumindu-mi pentru primire a plecat mai departe, în alte țări, pentru a se întoarce apoi la timpul oportun din nou la noi.

Deci, iubiți volley și basketballiști, v'am pus în gardă.

Cei vizați, puneți ghetele în geam și așteptați-l pe Moș Crăciun,

L. D.

— Cărți noi —

Mai sunt oameni buni...

Roman de D. IONESCU-MOREL

Editura Librăriei „Principele Mircea"

MAI SUNT OAMENI BUNI, este romanul apărut recent în vitrinile librăriilor, datorit scriitorului D. Ionescu Morel.

In acest roman publicat în două mari volume, ni se înfățișează viața, sbuciumul și truda de fiecare zi a unor oameni nevoiași, dar plini de bunătate. In vălmășagul zilelor de astăzi, acest roman este o carte odihnitoare, plăcută, care se citește cu interes crescând și nu o poți lăsa din mână până nu ai sfârși t-o.

Este scris în stil lapidar, iar episoadele se desfășoară pline de întâmplări descrise măestrit, astel că, cititorul trăește fiecare pagină, fiecare fapt, clipă cu clipă, cu eroii romanului.

Subiectul este luat din viața care ne înconjoară și ne redă cu toată căldura, imaginea reală a unei lumi și ființe, ale căror inimi pline de bunătate, luptă cu greutățile și sbuciumul vieții, păstrându-și însă curățenia sufletelor lor.

Un copil al nimănui, ursit pieirii, este luat de un biet muncitor sărac, îl face feciorul lui, viața depănându-și cursul cu nevoile, grijile, suferințele și bucuriile ei.

Sutn pagini emoționante, scrise simplu, dar cu mare amploare și care înlănțuesc pe cetitor dela cele dintâi file ale romanului.

Dar ceia ce are și mai de preț romaunl d-lui D. Ionescu Morel, *este că în această lucrare, se face o caldă și vie propagadă pentru aviație. Prin mijloace simple, fără o tehnică greoaie, autorul, în cadrul epic al narațiunei, a găsit o admirabilă formulă de a arăta pe înțelesul tuturora, principiul sborului unui avion, părțile principale ale avionului, precum și felul cum se execută sborul. Insfârșit, se face ca o povestire minunată, istoricul începuturilor aviației românești, după cum ni se arată faptele de eroism și jertfă, ale aviatorilor noștrii în războiul pentru întregirea neamului.*

Asemenea și atâtea împliniri pline de isbândă ale aviației noastre, după războiu și până astăzi.

Sunt pagini și capitole emoționante, lucruri necunoscute, necunoscute chiar multora dintre noi, și pe care autorul le evocă și ni le redă în chip minunat.

Romanul, MAI SUNT OAMENI BUNI... prin relatarea acestor probleme de aviație, este parcă anume sosit, spre a fi în ritmul zilelor care le trăim, contribuind în cea mai largă măsură în sensul marei opere ce o întreprinde Ministerul Aerului, *care luptă pentru desvoltarea spiritului aviatic în massele populației.*

Opt planșe cu admirabile desene, ne desvălue o serie de amănunte și cunoștințe, necesare fiecăruia dintre noi, spre a ne apropia cât mai mult de această pasăre măiastră, de avion.

Citirea romanului, MAI SUNT OAMENI BUNI.., ne-a umplut sufletul de o caldă mulțumire, și sfârșidu-l, am simțit și mai mult nevoia de a fi cu toții: buni, drepți, iubitori și plini de milă, ca mulți din eroii romanului. Astăzi mai mult ca oricând este nevoie de această bunătate a oamenilor...

Ștefan Radu

PACEA
SE ASIGURA CU O ARMATA BINE INZESTRATA
PENTRU DESAVARȘIREA APARARII NAȚIONALE
SUBSCRIEȚI
BONURI
PENTRU
INZESTRAREA ARMATEI
Indeplinim astfel o sfântă datorie către țară
Asigurăm liniștea muncii și avutului nostru
Facem și un bun plasament al banilor noștri